

Aleg 426

Sprawozdanie

Komisji pawniczej o wniosku p. Skalkowskiego w przedmiocie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 6. lutego 1869 L. 18 dz. p. p. o zawiadamianiu wierzycieli hipotecznych o wydzieleniach parcel z majątków hipotecznie obciążonych.

Wysoki Sejmie!

Jeszcze przed wydaniem ustawy hipotecznej z roku 1871 rozwój życia ekonomicznego coraz częściej wymagał wydzielania pewnych części z poszczególnych ciał tabularnych, i zaszła potrzeba ustawodawczego uregulowania postępowania sądowego przy dokonaniu takich rozdziałów.

To też w tym celu wydano ustawę z dnia 6. lutego 1869 Nr. 18 dz. p. p.

W tej ustawie należało przedewszystkiem uwzględnić i zabezpieczyć prawa rzeczowe wierzycieli na tych ciałach tabularnych zahipotekowanych.

Zabezpieczenie to osiągnięto przez to, że ustawa z r. 1869 przepisuje, iż takie wydzielenia nastąpić mogą albo za zgodą wierzycieli hipotecznych, albo bez tej zgody przy równoczesnem przeniesieniu praw rzeczowych na dzielić się mającej nieruchomości zahipotekowanych także na nowe ciało tabularne wskutek podziału powstać mające.

O takim podziale i przeniesieniu ciężarów na nowe ciało tabularne wedle wyraźnego przepisu ustawy z dnia 6. lutego 1869 L. 18 dz. p. p. sąd zawiadomić ma dotyczących wierzycieli hipotecznych.

Jest to przepis racjonalny i w interesie wierzycieli koniecznie potrzebny albo przez podział hipoteki na kilka, a nawet kilkanaście lub kilkadziesiąt części, położenie wierzycieli znacznie się zmienia, a nawet się pogarsza.

Dlatego wymaga prawidłowego biegu interesu wierzycieli, aby tenże wiedział, co z hipoteką się stało.

W szczególności nie może być wierzycielowi obojętnem, czy w razie jakiejś transakcyi lub egzekucyi ma do czynienia z jednym ciałem hipotecznem lub kilkunastoma.

Niestety w ostatnich latach spostrzeżono, że w praktyce sądy tego wyraźnego przepisu ustawy nie przestrzegają i wierzycieli hipotecznych o podziałach tabularnie dokonanych i przenoszeniu ciężarów na nowe ciała hipoteczne nie zawiadamiają.

Rzecz nabiera coraz większego znaczenia, gdyż parcelacya szybko się rozwija i podziały bywają bardzo częste.

Wierzyciel hipoteczny narażony jest przez to na skutki bardzo ujemne, gdy dopiero w kilka lat później a to tylko przypadkiem dowiaduje się o tem, że jego hipoteka jest rozdrobnioną i ściąganie pretensyj w drodze egzekucyi utrudnione.

Ponieważ taka praktyka sprzeczna jest z wyraźnym przepisem ustawy z roku 1869, ustawą hipoteczną z r. 1871 w swej mocy utrzymanym, Komisya prawnicza zgodnie z wnioskiem p. Skałkowskiego do L. S. 1926/07 wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby zarządził co należy celem ścisłego przestrzegania przepisów ustawy z dnia 6. lutego 1869. N. 18. Dz. pr. p. o zawiadamianiu wierzycieli hipotecznych o wszelkich wydzieleniach parcel, należących do majątności hipotecznie obciążonych.

Przewodniczący ;

Wł. Czaykowski.

Sprawozdawca :

Fruchtmann.